

A szegedi termelőszövetkezetek élenjáró dolgozóinak értekezlete

Szombaton délelőtt a szegedi termelőszövetkezetek legjobb dolgozóit, tsz. vezetőit, a környező gépállomásos szakembereit a Mezőgazdasági Kísérleti Intézet tudományos dolgozóinak közös tanácskozási ülésére hívták össze a Városi Tanács dísztermében. Az értekezlet célja az volt, hogy pártunk Központi Vezetőségének márciusi határozata szellemében megvitatassák a város termelőszövetkezeti mozgalmának helyzetét.

A tanácskozáson Nagy István elvtárs, a Városi Tanács Mezőgazdasági Osztályának vezetője mondott beszédet. Bevezetőül azokról az időről beszélt, amikor Rákosi elvtárs 1948 augusztus 20-i kecskeméti beszéde után

először még bizonytalanokodva, tapogatózva Szegeden is megindult a kezdeti kibontakozási a termelőszövetkezeti mozgalom.

Először a Dózsa TSZ, azután az Alkotmány, a Tánács és a Haladás termelőszövetkezetek csoportok alakultak meg.

Ma ezek a termelőszövetkezetek a többiek is már együttvéve sok millió forint értékű közös állatállományt, gépekkel s más gazdasági berendezésekkel, gazdaságilag termő földdel rendelkeznek. El lehet mondani, hogy városunk jól dolgozó szövetkezeti tagjai ma már lényegesen jobban élnek, mint a még egyénileg gazdálkodók, szintén jó módban élő középparasztok.

Nagy István elvtárs ezután rátért az 1953 júniusától napjainkig eltelt időszak eredményeinek és hibáinak részletes elemzésére. — Pártunk Központi Vezetősége márciusi határozatában feltárta és tisztázta azokat a helytelen nézeteket, amelyek a júniusi pártbizottság elterjedésében és meghamisításában jelentkeztek. A közös vagyon további gyarapítása helyett nem egy helyen a szövetkezetbe bevitt állatok és földök egyéni gazdaságokba való visszajuttatására került a sor. Csökkent a szövetkezeti mozgalom szerepe és tekintélye mezőgazdasági termelésünk emelésében. De bebizonyosodott városunkban is, hogy a pártunk helyes politikáját elferdítő jobboldali nézetek sem a tsz tagoknak, sem az egyénileg dolgozó parasztoknak nem voltak és nem is lehettek javára.

Nagy István elvtárs ezután elmondotta, hogy most, a márciusi határozat után a szegedi termelőszövetkezetek az eddigiekénél jóval nagyobb feladattal bír a mezőgazdasági termelés jelenlegi színvonalának emelésében.

Ahhoz, hogy a természetmennyek növelésében példát mutassanak az egyének előtt, minden gazdasági és politikai feltétel biztosítva van. Városunkban jelenleg hat III. típusú és egy I. típusú termelőszövetkezet, illetve termelőszövetkezeti csoport van. Összföldterületük 3654 hektáros, ebből 2904 hold, öntözéses terület 65 hold, gyümölcsös 80 hold s van még összesen 103 hektáros hold rizstermő terület. A rizstermelés beállítása forradalmi változást jelent Baktó szikes, eddig majdnem terméketlennek hitt földjein. A szövetkezetekben dolgozó családok és tagok száma állandóan felfelé ível. Szövetkezeinkben a múlt hónapban összesen 653 tag dolgozott. Ez a szám természetesen azóta már növekedett. Itt még figyelembe kell venni azokat a családtagokat is, akik mint tagok nem szerepelnek ugyan a szövetkezetben, de nagy kampánymunkák idején, aratáskor, kapáláskor s a termés betakarításakor részt vesznek a közös munkában. A tsz-ek gazdasági vezetése általában megfelelő.

Hiba még az, hogy a tagok jelentős rész jó javaslatával, aktív bírálatával nem járul hozzá kellőképpen a

kollektív vezetés további erősítéséhez.

Nagy István elvtárs beszéde utolsó részében a gépállomásokról kihelyezett agrónomusok és a patronáló üzemek dolgozóinak segítő munkáját értékelte. Rámutatott, hogy a kihelyezett agrónomus, s mezőgazdász elvtársak már eddig is hasznos segítséget nyújtottak a szövetkezeteknek, de még mindig nem találták meg helyüket a szövetkezeti termelés irányításában, a termelés megszerzésében.

Lemaradás mutatkozik a takarmánytermelés, az állattenyésztés fejlesztésében, a helyes füves, heres vetésforgó kialakításában.

Legfontosabb feladatuk a kihelyezett szakembereknek, hogy e téren rendet teremtsenek. Rájuk nem kevesebbet bízott a párt, mint azt, hogy a szövetkezetek igazgatóságait, tagjait meggyőzzék a korszerű agrotechnikai eljárások széleskörű, gyakorlati alkalmazására. A patronáló üzemek eddig különösen gazdasági téren felmerülhetlenül nagy segítséget nyújtottak szövetkezeinknek. A jövőben patronáló üzemünk dolgozóinak a politikai segítő munkát kell tovább javítani. Eredményeink nem lehetnek tartósak és szilárdak akkor, ha a gazdasági segítség mellett elmarad a politikai felvilágosító munka.

Nagy István elvtárs ezután a gépállomások munkájával és az egyéni gazdálkodóval jó kapcsolatok további erősítéséről beszélt. Elmondotta, hogy a tsz-ek természetmennyének növekedésével sorban felelősek géppalánáink vezetői és dolgozói is. Több tsz-nél tapasztaltuk eddig, hogy a munkaverseny csak formális volt. Nem elegendő az, hogy beindítottuk a szövetkezetek közötti párosversenyt, hanem fontos az is, hogy a tsz-eken belül is jól megszervezzék, kiépítsék a versenymozgalmat. Legyen verseny a brigádok, munkacsoportok között is.

A beszámoló végül a szövetkezeti fiatalok kérdésével foglalkozott. Ezután sokkal többet kell törődni — mondotta Nagy elvtárs — a fiatal szövetkezeti tagokkal. Mindenütt meg kell alakítani, ahol lehetőség van erre, a szövetkezeti DISZ-szervezeteket, ifjúsági munkacsoportokat. Ezzel lehetőség nyílik a fiataloknak arra, hogy a munkában megmutassák nagy erejüket és tudásukat.

A beszámoló után értékes vita bontakozott ki. Árendás György, a Felszabadulás TSZ elnöke rámutatott arra, hogy a szövetkezetek fejlődését még most is gyakran gátolja a különböző hivatalokban s intézményekben meglévő bürokrácia.

Megfontoltan olyan eset, hogy a TÚZEP vállalatokhoz megérkezik a szövetkezeti beruházásokhoz szükséges épületanyag, de a szövetkezetek nem vehetik át, mert a kiutalás késik. Mire az is megérkezik, akkorára viszont épületanyag nincs, mert közben a TÚZEP az egyéni gazdák között értékesítette azt.

Harmath elvtárs, az I. kerületi Tanács elnökhelyettese értékes javaslatot terjesztett a tanácskozás elé. Kérte, hogy vegyék fel a kapcsolatot az iskolák nevelőinek munkaközösségeivel, s azokat a nyolc általánost végzett fiatalokat, akik a következő évben nem vesznek részt felsőbb oktatásban, irányítsák a szövetkezetekhez.

Fodor István elvtárs, a Haladás TSZ elnöke a kerületi tanács szövetkezetekkel kapcsolatos munkáját bírálta, s elmondotta, hogy az első kerületi tanács vezetői még egyszer sem látogattak el a szövetkezetbe. Fodor elvtárs beszélt még a belépni szándékozó egyéni gazdálkodóval foglalkozás módjáról is. Elmondotta, hogy nagyszámú új belépőre csak akkor számíthatunk, ha biztosítani tudjuk, hogy a belépő töret-

lenül át tudjon térni a szövetkezeti munkára. Semmi- ből sem szenvedjen különösebb hiányosságot addig, míg munkája után kellő jövedelemhez juttatja a szövetkezet. Ezért véleményem szerint — mondotta Fodor elvtárs — még

sokkal több olyan új üzemet kell szövetkezeinknek beállítani, melyek kis befektetéssel rövid idő alatt nagy jövedelmet biztosítanak.

A tanácskozáson kiderült, vannak olyan káros vélemények, hogy földnélkülieket, agrárproletárokat nem érdemes szövetkezeti tagnak felvenni, mert azokat, mivel nincs egyéni tulajdonból származó földjük, jóságuk a szövetkezetben, semmi sem fűzi a közös gazdasághoz, s hamar kilépnek. Kudjer Antal elvtárs, az Alkotmány TSZ tagja alaposan ráczafolt erre a káros nézetre. Saját szövetkezetük példájával bizonyította be, hogy 1953 nyarán, a válságos időben éppen a volt agrárproletárok voltak azok, akik kitartottak a tsz mellett. Felmerült az értekezleten

olyan káros nézet is, hogy egyes helyeken megengedhetőnek tartják a háztáji gazdaságokban lévő jószágállományok gyarapítását a közös állatállomány rovására. Széll Samu elvtárs, a Felszabadulás TSZ agrónomusa hozzájárulásában azt mondta, hogy ha nem tudjuk kellően gyarapítani a közös állatállományt, akkor hozzuk be a lemaradást a háztáji állatállomány fejlesztésével. Vereska András elvtárs, a Szegedi Párt-végrehajtóbizottság titkára ennek a nézetnek a károságáról beszélt. Ismételten megállapította, hogy a háztáji gazdaságok fejlesztésében egy jótanyit sem szabad eltérni a szövetkezeti minta-alapszabálytól. Ezért nem engedhető meg az sem — mely legjobban az Új Élet TSZ-ben volt tapasztalható —, hogy a felesleges terményeket szétosztják a tagok között. Ezt az állatállomány fejlesztésére is lehet fordítani.

A tanácskozás Makra Mihály elvtársnak, a Városi Párt-végrehajtóbizottság mezőgazdasági osztálya vezetőjének zárszavával ért véget.

A DISZ Sztálinvárosi Bizottságának felhívása a Csongrád megyei fiatalokhoz

Ifjúmunkások! DISZ-fiatalok!

Most lesz öt esztendeje annak, hogy a Központi Vezetőség határozata nyomán az egész ország lelkesedése és hősi lendülete megkezdte a dunapentelei síkságon az első szocialista város alapjainak lerakását. A Szovjetunió baráti támogatása és a magyar munkások teremtő összefogása nagyszerű gyümölcsöt érlelt. A hajdani magyarországi helyen ma már büszkén magasodik nagy békeműnk: Sztálinváros.

Az új város megteremtésének nagy munkájából a magyar ifjúság is nagy részt vállalt. Ott voltak fiatalja-

ink a térdigérő sártengerben az alapok lerakásánál. A DISZ-tábor lakóinak termékeny, lelkes munkáját dalok öröközték meg és a felépült város kohászai, építőmunkásai, értelmiségiek dolgozó sorában a sztálinvárosi hagyományokhoz méltóan állnak helyt a fiatalok ma is.

Ifjúmunkások! DISZ-fiatalok!

Most Sztálinvárosba hívunk Benneteket! A munka ünnepeinek napjaiban Sztálinvárosban külön örömet jelent, hogy terveitek kiteljesedését és jövőnk nagyszerű távlatának e fényes bizonyítékát: Sztálinvárost ötéves születésnapján köszönthetjük. Úd-

Lelkes díszítési verseny Szeged üzemében május 1-re

Az Újszegedi Kender Lenyűvő Vállalat kezdeményezése nyomán lelkes díszítési verseny kezdődik Szeged üzemében, hogy minél szebben feldekorálják az üzemrészeket, az épületek homlokzatait május 1-re és az ünnepi felvonulásukat impozáns, felejthetetlenül tegyék.

A Szegedi Ruhagyár

dolgozói az elsők voltak, akik elfogadták az újszegedi versenykiírást. Már tegnap reggel a Május 1-műszak megkezdése előtt hozzáfogtak a munkatermek felvirágzásához. Készül a dekoráció az üzem homlokzatára is. Elhatározták a különböző munkatermek dolgozói, hogy többben a maguk készített ruhákban vonulnak fel május 1-én, amely jelképezi munkájukat a munkás-ünnepen. A zenekar, a táncscsoport is készül a felvonulásra, de mindent nem árulnak el az üzemben, — »versenytitkot« megőrzik: meglepetésre is készülnek...

A Fémipari és Finommechanikai Vállalat

munkásai most készítik azt a

nagy méreletű, meg a 3 méteres kanalat, amelyet a májusi felvonuláson ugyancsak munkájuk jelképeként akarnak vinni. Táblákkal, transzparensekkel vonulnak Újszegedre a dolgozók, élén a munkaverseny legjobbjaival. A vállalatnak most épül az új üzemrésze, amely akadályozza azt, hogy az épület homlokzatát is feldíszítsék az ünnepre. Már költözködnek az új irodákba, amelyeket az ünnepekhez méltóan feldíszítenek.

Az Autójavító Vállalat

vörös, piros, fehér, zöld és kék zászlókat vásárolt, hogy a dolgozók azokkal vonulhassanak át a hídon Újszegedre. Egy hordozható kaput készítenek az üzemben, amelynek az egyik oldalán személykocsit a másikon pedig teherkocsit díszel: ez alatt lépkednek majd a munkaversenyben legjobb eredményt elért kiváló dolgozók, sztahanovisták, fiatalok. Táblákra is felírják a munkaverseny győztesének neveit, eredményeit. Az üzem épületét kívülről is dekorálják. A Tolbucin sugárúton transzparenst is kifeszítenek, hogy külsőségekben is tükrözze a dekoráció a munkások nagy ünnepeit. Meghívta a felvonulásra az üzem által patronált zombói Béke TSZ képviselőit és a vállalat dolgozóit hozzátartozóikkal együtt vonulnak május 1-én Újszegedre, ahol a felállított sátorban vigadunk: halpapríkás lesz ebédre, hozzá pedig jóízű bor.

A Vasöntőde

dolgozói is lelkesen készülnek. Május 1-én korán reggel az üzem zenekara a munkaverseny legjobbjaival zenés ébresztővel köszönti. Nagyon ötletes lesz a Vasöntőde dolgozóinak jelképes felvonulása: egy gépkocsira kisméretű vasolvastól kemencét, kupolót helyeznek el és szikrázó vörös folyadékot öntenek is. A pótkocsin a formázók mutatják be munkájukat. A gépkocsikat feldíszítik, zászlókat, transzparenseket, arckép-plakátokat visznek és olyan feliratokat, amely munkájuk eredményét, további tettrekészségüket tükrözik. A menet élén az üzem dolgozóinak 10 éves gyermekei haladnak, akik már szabad hazában születtek.

— Waldmann —

Kulturális seregszemle a Juhász Gyula Kultúrházban

Április 24-én a reggeli órákban nagyon sok fiatal seregült a Közkalmarozottak Juhász Gyula Kultúrházába körül: A Tanító-népképző 120 tagú énekkara, Amikor Mihály György tanár intására felszédültek az úde fiatal hangok, a hideg termet a tavasz melegsége járta át. Fegyelmezten, kristálytisztán énekeltek a vendég pedagógusaink. Egy-másután csendültek fel a kukon Monteverdi, Bráhm, Kodály és Bartók alkotásai. A kasszámú közönség igen meleg ünneplésben részesítette a lelkes, lírály énekkart. A tanító-népképző énekkara után az Orvostudományi Egyetem kamarakórusa lépett fel Szécsi József vezényletével. Szépen énekeltek praeiklasszikus számokat, de jobban és tömörebben szót Bárdos: Dana dana című műve. Kár azonban, hogy ekkora létszámmal Liszt: Ünnepi dalára vállalkoztak. Ezután az Újszegedi Kenderlenyűvő Vállalat énekkara lépett a színpad. Számai közül különösen Bárdos: 7 kurta kórus című műve tetszett pontos kidolgozottságával és remek, lendületes előadásával. Verdi: Cigánykórusa is nagy sikert aratott. Meg kell állapítani, hogy ez az énekkar az utóbbi időben szépen fejlődik, megérződik az előadásokon Kertész Lajos karagonyos gondos munkája. A Szegedi Kendergyár énekkara különösen a közkedvelt »Néger dal«-al aratott nagy sikert.

Elmondhatjuk, hogy az énekkari seregszemle műsorpolitika és előadás szempontjából sikerült. Meg kell említenünk, hogy nyolc bejelentett énekkarból csak négy jelent meg. Ez szervezési hiba. Ez a hiba annál súlyosabb, hogy a távollétével tündető négy kórusból három ifjúsági.

Külön kell megemlékeznünk a zenekarokról. A Tanító-népképző zenekara szerepelt délután elsőnek. Haydn egyik zongoraszámát dolgozta fel zenekarra Körli Endre. Azt javasoljuk, hogy inkább meglévő zenekari számokat tanuljon meg az egyébként lelkes és jóképű zenekar. Az Orvostudományi Egyetem népi zenekara pontos, kidolgozott játékkal tűnt ki. Kár, hogy népdalcsokor nem szerepelt a műsorukban. A legnagyobb sikert kétségtelenül az Orvostudományi Egyetem citerazenekara ért el. Jó érzékkel muzsikáltak, ügyesen állították össze műsorukat. A Szegedi Ruhagyár és az Újszegedi Kendergyár szalonzenekara fejezte be a műsort. Mindkét zenekar jóképű tagokból áll, s vezetőik jó szakmai irányítása alatt szép sikerrel szerepelt.

Néhány szót kell szólnunk arról, hogy milyen lehetett volna ez a seregszemle. A középiskolások a Tanító-népképző kivételével teljesen hiányoztak, de hiányoztak az általános iskolák is, pedig tudomásunk szerint többen szívesen résztvettek volna a

seregszemlén. Jobb és időben történő szervezéssel az öntvény üzem csoportok is nagyobb számban jelentek volna meg. Mennyivel színesebb és gazdagabb lett volna így a műsor!

Dankó Pista a Felsővároson

„A szegedi kertek alatt...“ hangzik a régi nótá, Dankó-nóta a Móra Kultúrházban, pedig bizony régen járt Dankó Pista dallamokat pedzve hegedűjén a szegedi kertek alatt. De most Suki Dezső zenekara visszaidézi őt a dalain át, s a közönség nagy közönség a szűfolt kultúrházban, meszt szegedi, szinte dicsőlet-műlt szemekkel figyel és hallgatja a régi dalokat. Egyik-másik asszonyszemély talán nem ragadtatja el ennyire magát a zenétől, hanem a színpadon éneklő barátnéját vagy ismerőst nézi, mert, hát a nőknek még a Szegedben szokása a leány-nak... huncutkodásos-rainál is érdekesebb a — kosztám visélet. Pedig meg kell adni, Beesley Balázs jól összeválogatta a nótákat, hogy bemutassa Dankó Pistát, s eleven, élletes összekötőszövege is a számok között, melyet Wéber János mond el. Karaktert ad a műsor-nak ez a konferanszié, nemcsak ahogy beállít-

ja Dankót és dalait, hanem már eleinte, amint a kultúrházport énekesi — Bodóai Bélánél, Góg Józsefnél, Lőrincz Bélánél, Halmai Gyúdi Harasztai Béla, Ördög Józsefet és Tiszavári Sándort — bemutatja. Feltétlenül jó volt az is, hogy dal-est előtt Csongor Győző műzeológus ismertette Dankó életét, művészetét, s ezzel meghaladta a dal-költő és művelő helyét az emberek felfogásában, mielőtt azok befogadták volna a nótákat, néhányan tán több-kevesebb izlés, érzék, gondolat élmény nélkül. Csongor Győző kimondta, ami meghaladta a műsor irányát: a jazz-band rikoltó összevisszasága helyett magyar, a népi forrásból merítő melódiákat szongani a fülekre, így finomítva érzékenységgük még szebb szépségeket íránt. Ez tehát a dal-est érdeme, melyen Suki Dezső zenekara valójáról rezdülnek fel Dankó dallamai.

(n — c)

Mindenütt befejeződött a szőlő nyitása és metszése

A szeszélyes tavaszi időjárás nem kedvezett a szőlőmunkáknak. A szőlőbirtokos termelőszövetkezetek és egyéni gazdálkodók kihasználva a melegebb napokat, befejezték már a szőlő nyitását és metszését. A

szakemberek megállapítása szerint a szőlők jól teleltek. Jelentős eredmény, hogy az eddigi felmérések szerint az ország szőlőterületének húsz százaléka megtrágyázott. Az utóbbi napokban számos helyen megkezdtek a szőlőtelepítést.